

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 21 czerwca 2018 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Sylwester Kuchnio
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Leszek Paweł Biedka
	<i>Członek GKO:</i>	Leszek Bielecki (spr.)
Protokolant:		<i>Bartosz Gluszeko</i>

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych **Roberta Wydry**, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2018 r. odwołania wniesionego przez Obwinionego (...) - pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję właściciela firmy (...), od orzeczenia Międzyresortowej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych z dnia 9 stycznia 2018 r., sygn. akt:BDF3.4801.36.2017, którym Komisja, uznała (...) za winnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 9 pkt 3 uoandfp co miało miejsce w **dn. 23.04.2015 r. (zaniechanie)** w związku z niedokonaniem przez ww. przedsiębiorcę w terminie, tj. do dn. 22.04.2015 r. zwrotu nienależnie pobranej dotacji przedmiotowej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiąc listopad 2012 r., w **kwocie 16.046,00 zł**. Zgodnie bowiem z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Sopotcie w stosunku do ww. przedsiębiorcy w zakresie prawidłowości rozliczenia dotacji przedmiotowej, przekazywanej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiąc listopad 2012 r., stwierdzono nieprawidłowości w zakresie rozliczenia ww. dotacji w związku ze stosowaniem zawyżonej marży na surowiec wymieniony w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie stawek, szczegółowego sposobu i trybu udzielania i rozliczania dotacji przedmiotowych do posiłków sprzedawanych w brach mlecznych (Dz. U. Nr 254, poz. 1705). Pomimo bowiem

Sygn. akt BDF1.4800.26.2018

otrzymania przez Obwinionego pisma Dyrektora IS w Gdańsku z dn. 02.04.2015 r. o znaku PT-II/4810-5/14/12, które zostało doręczone Obwinionemu w dn. 07.04.2015 r. i w którym został on wezwany – w terminie 15 dni od dnia otrzymania ww. pisma – do zwrotu nienależnie pobranej dotacji przedmiotowej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiące listopad 2012 r. w kwocie 16.046,00 zł, zaniechał on dokonania ww. zwrotu. Przedmiotowy czyn zabroniony w momencie jego popełnienia, jak i obecnie, stanowił naruszenie normy sankcjonowanej konstytuowanej przez art. 169 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) – zwanej dalej „ufp”, przewidującego, iż dotacje udzielone z budżetu państwa pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości podlegają zwrotowi do budżetu państwa wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, w ciągu 15 dni od dnia stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 169 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2 ufp.

Komisja Orzekająca I instancji wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia i obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 316,18 zł.

orzeka:

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1311 z późn. zm.) utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 09 stycznia 2018 r., sygn. akt BDF3.4801.36.2017 Międzyresortowa Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych uznała Pana (...), beneficjenta środków pomocy publicznej niezaliczanego do sektora finansów publicznych, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) - winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w **art. 9 pkt 3** ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1311 z późn. zm.), zwanej uondfp, polegającego na niedokonaniu przez ww. przedsiębiorcę w

terminie, tj. do dn. 22.04.2015 r. zwrotu nienależnie pobranej dotacji przedmiotowej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiąc listopad 2012 r., w kwocie **16.046,00 zł**. Zgodnie bowiem z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Sopocie w stosunku do ww. przedsiębiorcy w zakresie prawidłowości rozliczenia dotacji przedmiotowej, przekazywanej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiąc listopad 2012 r., stwierdzono nieprawidłowości w zakresie rozliczenia ww. dotacji w związku ze stosowaniem zawyżonej marży na surowiec wymieniony w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie stawek, szczegółowego sposobu i trybu udzielania i rozliczania dotacji przedmiotowych do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych (Dz. U. Nr 254, poz. 1705). Pomimo bowiem otrzymania przez Obwinionego pisma Dyrektora IS w Gdańsku z dn. 02.04.2015 r. o znaku PT-II/4810-5/14/12, które zostało doręczone Obwinionemu w dn. 07.04.2015 r. i w którym został on wezwany – w terminie 15 dni od dnia otrzymania ww. pisma – do zwrotu nienależnie pobranej dotacji przedmiotowej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiąc listopad 2012 r. w kwocie 16.046,00 zł, zaniechał on dokonania ww. zwrotu. Przedmiotowy czyn zabroniony w momencie jego popełnienia, jak i obecnie, stanowił naruszenie normy sankcjonowanej konstytuowanej przez art. 169 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077) – zwanej dalej „ufp”, przewidującego, iż dotacje udzielone z budżetu państwa pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości podlegają zwrotowi do budżetu państwa wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, w ciągu 15 dni od dnia stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 169 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2 ufp.

Na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 1 uondfp Komisja I Instancji wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia, a na podstawie art. 167 ust. 1 uondfp obciążyła go kosztami postępowania w wysokości 316,18 zł.

Międzyresortowa Komisja Orzekająca ustaliła w toku postępowania, że Obwiniony jako osoba fizyczna prowadząca w ramach działalności gospodarczej pod nazwą (...) otrzymał dotację przedmiotową do posiłków sprzedawanych w tych barach. Nie budziło wątpliwości, że za wykorzystanie dotacji odpowiedzialność ponosił osobiście Obwiniony. Komisja I Instancji uznała zatem, że w świetle art. 4 ust. 1 pkt 4 uondfp, Pan(...) podlega odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych i należy przypisać mu czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych określony w art. 9 pkt 3 uondfp, polegający na niedokonaniu zwrotu nienależnie pobranej dotacji przedmiotowej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych w kwocie 16.046,00 zł za miesiąc listopad 2012 r. w

ustawowym 15-dniowym terminie, tj. do dnia 22 kwietnia 2015 r., co było niezgodne z art. 169 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych. Zgodnie bowiem z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Sopocie w stosunku do ww. przedsiębiorcy w zakresie prawidłowości rozliczenia dotacji przedmiotowej, przekazywanej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiąc listopad 2012 r., stwierdzono nieprawidłowości w zakresie rozliczenia ww. dotacji w związku ze stosowaniem zawyżonej marży na surowiec wymieniony w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie stawek, szczegółowego sposobu i trybu udzielania i rozliczania dotacji przedmiotowych do posiłków sprzedawanych w brach mlecznych (Dz. U. Nr 254, poz. 1705). Pomimo bowiem otrzymania przez Obwinionego pisma Dyrektora IS w Gdańsku z dn. 02.04.2015 r. o znaku PT-II/4810-5/14/12, które zostało doręczone Obwinionemu w dn. 07.04.2015 r. i w którym został on wezwany – w terminie 15 dni od dnia otrzymania ww. pisma – do zwrotu nienależnie pobranej dotacji przedmiotowej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiące listopad 2012 r. w kwocie 16.046,00 zł, zaniechał on dokonania ww. zwrotu. Decyzją z dnia 28 kwietnia 2014 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku określił Obwinionemu przypadającą do zwrotu kwotę nienależnie pobranej dotacji przedmiotowej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiąc listopad 2012 r. w wysokości 16.046,00 zł oraz termin od którego naliczane są odsetki.

Obwiniony pismem z dnia 19 maja 2014 r. wniósł odwołanie do Ministra Finansów od ww. decyzji. Minister Finansów decyzją z dnia 1 sierpnia 2014 r. PG1/0341/B/6.2./14/69665 uchylił zaskarżoną decyzję Dyrektora IS w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w całości i przekazał do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Następnie pismem z 2 kwietnia 2015 r., znak PT-II/4810-5/14/12, Dyrektor IS w Gdańsku stwierdził, iż Obwiniony (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pobrał nienależnie dotację przedmiotową do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiąc listopad 2012 r. w kwocie 16.046,00 zł, a ponadto wezwał ww. przedsiębiorcę do zwrotu ww. kwoty w terminie 15 dni od otrzymania przedmiotowego wezwania. Ww. pismo Dyrektora IS w Gdańsku zostało doręczone Obwinionemu 7 kwietnia 2015 r. Obwiniony zaniechał, pomimo otrzymania wezwania, dokonania w terminie do dnia 22 kwietnia 2015 r. zwrotu nienależnie pobranej dotacji przedmiotowej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiąc listopad 2012 r. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Dyrektor IS w Gdańsku wydał w dniu 27 kwietnia 2015 r. w stosunku do Obwinionego decyzję, znak: PT-II/4810-5/14/12, na mocy której zobowiązał ww. przedsiębiorcę do zwrotu nienależnie pobranej dotacji przedmiotowej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiąc listopad 2012 r. w łącznej

Sygn. akt BDF1.4800.26.2018

kwocie 16.046,00 zł. Obwiniony złożył odwołanie od przedmiotowej decyzji, wnosząc o jej uchylenie w całości i umorzenie postępowania w sprawie. W administracyjnym toku instancji decyzja Dyrektora IS w Gdańsku z dnia 27 kwietnia 2015 r. stała się ostateczna, na podstawie decyzji Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2016 r., znak: AP9.4363.16.2015.QKT. Natomiast w wyniku złożonej skargi, na mocy wyroku WSA w Warszawie z dnia 3 sierpnia 2017 r., sygn. akt V SA/Wa 2647/16 stała się prawomocna.

Komisja I Instancji, mając na uwadze art. 19 ust. 1 i ust. 2 uondfp, przypisała winę Obwinionemu, stwierdzając, że miał on obiektywną możliwość innego zachowania, które pozwoliłoby uniknąć naruszenia dyscypliny finansów publicznych, wpłacając w ustawowym terminie zakwestionowaną kwotę dotacji. Obowiązek znajomości przepisów obowiązującego prawa ciążył na Obwinionym. Niedokonanie w terminie zwrotu dotacji stanowi naruszenie art. 9 pkt 3 uondfp, zaś termin zwrotu dotacji uznanych za nienależne wynika z art. 169 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych.

Biorąc powyższe pod uwagę Komisja uznała, że udzielona Obwinionemu dotacja do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za listopad 2012 r. nie została wykorzystana zgodnie z jej celem, tj. nie obniżyła ceny dotowanych posiłków, a jedynie przyczyniła się do podniesienia zysków z prowadzonej działalności gospodarczej i stąd należy uznać, że została pobrana nienależnie i powinna zostać zwrócona.

Wymierzając karę upomnienia Komisja I Instancji uwzględniła stopień zawinienia oraz całokształt okoliczności faktycznych sprawy, jak również fakt niskiej wysokości przedmiotowej dotacji. Zdaniem Komisji wymiar kary wypełnia wobec Obwinionego cele dyscyplinujące i zapobiegawcze na przyszłość.

Od orzeczenia Komisji Orzekającej I Instancji pismem z dnia 20 lutego 2018 r. Obwiniony odwołał się. Odwołując się od orzeczenia Komisji I Instancji, Obwiniony zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu błędy w interpretacji zebranego materiału i wybiórcze oraz tendencyjne uwzględnianie dowodów, pominięcie wyjaśnień Obwinionego oraz brak należytej staranności w kwestii ustaleń faktycznych.

W uzasadnieniu odwołania Obwiniony stwierdził, że powołany w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wyrok WSA z dnia 03.08.2017 r. jest nieprawomocny. Ponadto Obwiniony uznał, że fakt możliwości zwrotu dotacji nie został w żadnym zakresie zbadany poprzez analizę ksiąg, zaś fakt powinności zwrotu jest nadal przedmiotem badania NSA w Warszawie. Obwiniony stwierdza, że do dnia 03.10.2016 r. nie posiadał odpowiednich środków aby dokonać wpłaty dotacji. Nie można zatem mówić o jego winie.

W załączeniu do odwołania Obwiniony przekazuje dowód spłaty należności głównej wraz z odsetkami z dnia 03.10.2016 r. w łącznej kwocie 17.978,60 zł tytułem zwrotu dotacji przedmiotowej. Ponadto Obwiniony twierdzi, że zachował należyłą staranność poprzez uzgodnienie sposobu rozliczania dotacji i naliczania marży z pracownikami aparatu skarbowego.

Rozpoznając sprawę, Główna Komisja Orzekająca zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Główna Komisja Orzekająca zobowiązana była rozważyć stan prawny, który przyjęty zostanie za podstawę wydawanego w sprawie rozstrzygnięcia. Stosownie bowiem do art. 24 uondfp, jeżeli w czasie orzekania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia tego naruszenia, stosuje się ustawę nową, z tym, że należy stosować ustawę obowiązującą w czasie popełnienia naruszenia, jeżeli jest ona względniejsza dla sprawcy. Przepis powyższy ma zastosowanie nie tylko do ustawy będącej podstawą wydawania orzeczenia przez organy orzekające (tj. ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych) ale również do wszystkich ustaw szczególnych, mających znaczenie dla rozpoznania postawionego zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych.. Główna Komisja Orzekająca uznała, że zgodnie z art. 24 ust. 1 uondfp, rozpozna sprawę na podstawie stanu prawnego obowiązującego w dniu orzekania. Przepisy bowiem obowiązujące w dacie popełnienia czynu nie są względniejsze dla sprawcy..

Biorąc pod uwagę stan faktyczny ustalony w orzeczeniu Komisji I Instancji oraz utrwalony w uzasadnieniu niniejszego rozstrzygnięcia, jak również będący przedmiotem analizy dokonanej przez Główną Komisję Orzekającą w przedmiotowym rozstrzygnięciu, w niniejszej sprawie trzeba zwrócić uwagę na następujące okoliczności faktyczne i prawne.

W pierwszej kolejności trzeba wskazać, że stan faktyczny sprawy został stwierdzony i opisany przez Komisję I Instancji prawidłowo. W tym względzie pozostaje do zastosowania kwalifikacja prawna tak stwierdzonego stanu faktycznego w II Instancji. W tym miejscu trzeba wskazać na przepis art. 19 ust. 1 i ust. 2 uondfp, zgodnie z którymi, odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, która popełniła czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych określony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia. Nie można przypisać winy, jeżeli naruszenia nie można było uniknąć mimo dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku, którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych. Natomiast stosownie

do art. 21 tejże ustawy, naruszenie dyscypliny finansów publicznych uważa się za popełnione w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany. Ustalono, że czyn został popełniony przez Obwinionego z dniem 23 kwietnia 2015 r., czyli z dniem następującym po dniu ustawowego terminu zwrotu dotacji wynikającego z wezwania Dyrektora IS w Gdańsku z dnia 2 kwietnia 2015 r. a doręczonego Obwinionemu w dniu 7 kwietnia 2015 r. Natomiast stosownie do art. 4 ust. 1 pkt 4 uondfp, odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych podlegają osoby wykonujące w imieniu podmiotu niezaliczanego do sektora finansów publicznych, którym przekazano do wykorzystania lub dysponowania środki publiczne, czynności związane z wykorzystaniem tych środków lub dysponowaniem tymi środkami. Osoba Obwinionego wypełnia dyspozycje przedmiotowej regulacji.

Zgodnie z art. 169 ust. 1 pkt 2 i ust. 6 ustawy o finansach publicznych, dotacje udzielone z budżetu państwa (...) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości podlegają zwrotowi do budżetu państwa wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych w ciągu 15 dni od dnia stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 169 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2 ufp. W przypadku niedokonania zwrotu dotacji w terminie, organ który udzielił dotacji wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki. Natomiast stosownie do art. 9 pkt 3 uondfp naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest niedokonanie w terminie zwrotu dotacji w należnej wysokości.

W świetle prawidłowo ustalonego i dowiedzonego stanu faktycznego zarzuty odwołania nie zasługują na uwzględnienie. Należy zwrócić również uwagę na błędne przekonanie Obwinionego, jakoby nieprawomocność wyroku WSA w Warszawie z dnia 03.08.2017 r., sygn. akt V SA/Wa 2647/16 miała wpływ na przedmiotowe postępowanie. Należy wyjaśnić, że sprawa procedowana w związku z tym wyrokiem dotyczy kwestii zobowiązania Obwinionego do zwrotu nienależnie pobranej dotacji przedmiotowej do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych za miesiąc listopad 2012 r., nie dotyczy zaś kwestii odpowiedzialności Obwinionego za przypisywane mu naruszenie dyscypliny finansów publicznych i orzekanie o winie oraz karze z tego tytułu. Obydwa postępowania są bowiem od siebie niezależne, w tym sensie, że brak zakończenia postępowania w sprawie podważenia decyzji nakazującej zwrot dotacji nie wstrzymuje toku postępowania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Organy właściwe w tych sprawach są bowiem uprawnione do czynienia własnych ustaleń. Gdyby okazało się natomiast, że decyzja zostałaby jednak podważona, to taka okoliczność mogłaby stanowić podstawę wznowienia postępowania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Podobnie niewłaściwe jest

stanowisko Obwinionego, jakoby późniejsza wpłata - zwrot (tzn. po terminie) kwoty dotacji wraz z odsetkami uchylało jego winę w omawianym zakresie. Fakt braku wpłaty w terminie jest niepodważalny i tego tytułu Obwiniony ponosi odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Zwrot bowiem nastąpił z uchybieniem terminu o ponad 15 miesięcy, zaś żaden przepis obowiązujący w przedmiotowej sprawie nie przewiduje sanacji naruszenia dyscypliny finansów publicznych w omawianym zakresie poprzez następczą zapłatę przewidzianych kwot pieniężnych.

W świetle ustalonego stanu faktycznego i dokonanej subsumpcji stanu faktycznego do obowiązującego w sprawie stanu prawnego trzeba stwierdzić, że Obwiniony w sposób zgodny z prawem został uznany winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych i poniósł z tego tytułu zasłużoną karę. W świetle powyższego trzeba zwrócić uwagę na treść art. 23 uondfp., zgodnie z którym, nieświadomość tego, że działanie lub zaniechanie stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych, nie wyłącza odpowiedzialności, chyba że nieświadomość była usprawiedliwiona. W związku z tym należy wskazać, że Obwiniony zbagatelizował przepisy prawa albo nie posiadał niezbędnej wiedzy w zakresie finansów publicznych w omawianym zakresie.

Należy podkreślić, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą można i należy wymagać regulowania należności wynikających z obowiązku zwrotu dotacji. Przy czym osoba taka nie może zasłaniać się brakiem środków na ten cel, ponieważ to ona odpowiada za wyniki prowadzonej działalności. Zaciągając określone zobowiązania, a następnie nie wywiązując się z nich powinna liczyć się z obowiązkiem zwrotu środków. W sytuacji, w której Obwiniony dostał wezwanie do zwrotu dotacji, znajdujące następnie potwierdzenie w wydanej w tej sprawie decyzji, powinien tego zwrotu dokonać, tak jak zrobił to później, ale z kilkunastomiesięcznym opóźnieniem.

Zdaniem Głównej Komisji Orzekającej przy wymiarze kary MKO wzięła prawidłowo pod uwagę stopień zawinonego czynu Obwinionego. Świadome omijanie przepisów prawa o finansach publicznych, skutkujące odpowiedzialnością za naruszenie dyscypliny finansów publicznych powinno skutkować takim jak zastosowany w niniejszej sprawie wymiarem kary. Wymierzona kara upomnienia nie może być uznana za nadmiernie wysoką. Wszak jest najłagodniejszą z katalogu kar. Natomiast nadzwyczajne złagodzenie kary, a w tym wypadku tylko odstępianie od jej wymierzania (ponieważ orzeczono karę najłagodniejszą) jest fakultatywne. Uprawnienie do złagodzenia kary leży więc po stronie komisji orzekającej, zaś obwiniony nie może wymagać od komisji jego zastosowania (orzeczenie GKO z dnia 11.07.2011 r., sygn. akt BDF1/4900/48/54/11/1615, LEX nr 895966). Uwzględniając fakt, że

Sygn. akt BDF1.4800.26.2018

wykorzystano dotacje nieprawidłowo i przez długi czas nie zwrócono środków z dotacji, nie można uznać, iż w sprawie występują szczególne okoliczności, pozwalające na odstąpienie od wymierzenia kary.

Mając na uwadze powyższe, Główna Komisja Orzekająca orzekła, jak w sentencji orzeczenia.